

ISBN 978-974-421-971-8

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

The 5th National Conference on Education for Learning Development 2021

การประชุมวิชาการระดับชาติ "การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้" ครั้งที่ 5 ประจำปี 2564 (ผ่านระบบออนไลน์)

วันศุกร์ที่ 28 พฤษภาคม 2564

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

www.conference.ssru.ac.th/edu2021

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับ สื่อทำมือ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร

ศรัณยา คงปราน¹, กรกัญญา ราชพลสิทธิ์² และ สุกัญญา บุญมา³

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ³โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร

e-mail: saranyajuu@hotmail.com¹, kornkanya.r@pkru.ac.th², sukanya2533@gmail.com³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร ห้อง 3 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอนแบบ “เอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ” จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 12 คาบ 2) แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเติมคำ จำนวน 40 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ จำนวน 10 ข้อ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า t - test

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ทักษะในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมืออยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำ, คำยาก, วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟ, สื่อทำมือ

The Development of Difficult Word Spelling Skills by Using the Explicit Teaching Method and Handmade Teaching Materials for Grade 6 Students at Phuttamongkolnimit School

Saranya khongpran¹ Kornkanya ratchaponsit² and Sukanya Boonma³

^{1,2}Faculty of Education, Phuket Rajabhat University ³Phuttamongkolnimit School

e-mail: saranyajuu@hotmail.com¹, kornkanya.r@pkru.ac.th², sukanya2533@gmail.com³

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) compare difficult word spelling skill of Thai language accomplished by grade 6 students before and after the use of the explicit teaching method and the handmade teaching materials; 2) to study the satisfaction level of grade 6 students toward these two methods. The samples used in this research were grade 6 students of the academic year 2020, at Phuttamongkolnimit School and class 3, which consisted of 34 students who were selected by purposive sampling. The used instruments consisted of: 1) 6 learning management plans for difficult spelling skills of the grade 6 students by using the explicit teaching method and handmade teaching materials which took 12 periods to complete the lesson; 2) difficult spelling words skill test which comprised of 40 completion items; 3) the satisfaction questionnaire of the explicit teaching method and handmade teaching materials which consisted of 10 items. The statistics used for data analysis were mean, percentage, standard deviation and t – test. The results of the research can be summarized as follows;

1. The difficult spelling word skills of grade 6 students at Phuttamongkolnimit School, Mueang District, Phuket Province after taught by the explicit teaching method and handmade teaching materials were more higher than before employing the methods which was significantly at the level .05

2. The satisfaction level of grade 6 students towards the explicit teaching method and handmade teaching materials was at the most satisfying level

Keywords: Spelling Skills, Difficult Word, the Explicit Teaching Method, Handmade Teaching Materials

บทนำ

การเขียนจัดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างหนึ่ง เพราะการเขียนจัดเป็น 'สาร' ที่ผู้เขียนต้องการแสดงความรู้สึกนึกคิดและความต้องการไปยังผู้อ่าน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้การเขียนยังจัดเป็นสื่อลายลักษณ์อักษรที่เป็นประจักษ์พยานน่าเชื่อถือได้ดีกว่าถ้อยคำพูด อีกทั้งการเขียนยังเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาเล่าเรียน (ชนานุต อุณหะดี, 2550, น.3) โดยการเขียนถ้อยคำภาษาให้ถูกต้องจัดเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการใช้ภาษา การเขียนที่ถูกต้องจะทำให้การใช้ภาษาได้ผลที่สมบูรณ์ ส่วนคำที่เขียนผิดอาจทำให้ความหมายในการสื่อสารผิดเพี้ยนเสียความไป หรืออย่างน้อยก็แสดงให้เห็นถึงความอ่อนด้อยสติปัญญาของผู้ใช้ภาษา ซึ่งทำให้ผู้ใช้ภาษาดูด้อยค่าไป (ประเทือง คล้ายสุบรรณ, 2537, น.1)

ปัจจุบันปัญหาของการเขียนสะกดคำยากหรือปัญหาการเขียนสะกดคำผิด เป็นปัญหาที่ปรากฏโดยทั่วไป ไม่ใช่เฉพาะแต่นักเรียน ครูผู้สอนเองก็เขียนผิดบ่อย ๆ แม้แต่ค่างาย ๆ ก็เคยเขียนผิด ถ้าไม่ระมัดระวัง อาจทำให้ผู้อ่านเกิดความรำคาญ หรือไม่อ่านเนื้อหาในส่วนนั้นเลยก็ได้ ดังที่ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542, น.290) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งบอกว่า ผู้นั้นไม่สนใจในการใช้ภาษา จริงอยู่ที่ทุกคนย่อมจะเขียนหนังสือผิดไม่มากก็น้อย แต่ทุกคนควรจะมีระมัดระวังให้ผิดน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

วรณีย์ โสมประยูร (2539, น.156) ได้กล่าวถึง คำที่เขียนยากว่ามีลักษณะต่าง ๆ คือ คำที่มีหลายพยางค์, คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์, คำที่ใช้ ไอ ไอ, คำที่ใช้สระผสม, คำที่มีตัวการ์นต์, คำพ้องเสียง, คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา, คำควบกล้ำ, คำที่เขียนโดยใช้วรรณยุกต์, คำราชาศัพท์, คำศัพท์ในบทประพันธ์, คำที่มาจากภาษาอังกฤษ, และคำพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542, น.14) ที่กล่าวว่า ปัญหาของคำยากในภาษาไทยมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะคำที่ใช้ในบทร้อยกรองมักจะเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งยากแก่การจดจำและนำไปใช้ ถ้าหากเป็นการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่สอนพอให้ผ่าน ๆ ไป โดยไม่สนใจที่จะแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำ ปัญหาส่วนนี้ก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกรายวิชา เพราะทักษะด้านการเขียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการเรียนรู้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากไม่ถูกต้องล้วนมีหลากหลายประการ อาทิ ครูผู้สอนไม่สนใจสภาพปัญหาของผู้เรียน นักเรียนมีสภาวะเรียนรู้ช้า สมาธิสั้น ระยะเวลาในการสอนเนื้อหาแต่ละเรื่องไม่เพียงพอ ครูผู้สอนปลุกฝังการเขียนคำศัพท์ภาษาไทยแบบผิด ๆ หรือ รู้ไม่จริง ฯลฯ เพราะฉะนั้นนักเรียนไทย จึงมีโอกาสูงในการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดพลาดได้ โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร อำเภอมือง จังหวัดภูเก็ต จัดเป็นนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำยาก อันเนื่องมาจาก 1) นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน 2) ขาดสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีที่เอื้ออำนวย ความสะดวกต่อการเรียนรู้ 3) ครูผู้สอนเน้นสอนแบบบรรยาย 4) สื่อการเรียนรู้น้อยหรือแทบไม่มีด้วยเหตุผลเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อให้นักเรียนเกิดปัญหาในการเขียนสะกดคำยากไม่ถูกต้อง

ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ครูต้องเอาใจใส่ โดยเฉพาะการใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น (กรมวิชาการ, 2544, น.3-6) การเรียนการสอนภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการเขียนยังอ่อนในเรื่องการเขียนสะกดคำยาก ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ถ้ายังปล่อยให้การเรียนการสอนเป็นไปในรูปแบบเดิมคือ ยังให้ครูเป็นศูนย์กลางจะยิ่งทำให้นักเรียนไม่สามารถคิดเป็นทำเป็นได้ ครูจึงต้องมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายวิธี เช่น การเรียนการสอน

แบบโมเดลซิปปา วิธีสอนแบบแสดงบทบาท วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มระดมพลังสมอง หรือวิธีการสอนแบบ
เอ็กซ์พลิซิท ฯลฯ ซึ่งการใช้วิธีต่าง ๆ แบบนี้จะช่วยให้แก่นักเรียนฝึกทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำยากไม่ถูกต้องของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนแห่งนี้ โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ซึ่งเป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่ง
ที่มีประสิทธิภาพดังที่ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547, น.51-54) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ของครูย่อม
ส่งผลถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ต่างกัน ฉะนั้นวิธีการสอนแต่ละแบบย่อมเหมาะสมกับแต่ละระดับของ
จุดประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method) เป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิผลเหมาะสมกับ
การส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้มากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนและเจาะจง
(Rosenshine 1986, อ้างถึงในวัชรรา เล่าเรียนดี, 2550, น.53) นอกจากนี้ “สื่อทำมือ” ยังช่วยส่งเสริม
กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทในขั้นตอนที่ 2 การเสนอเนื้อหาใหม่ร่วมกับสื่อทำมือ
ที่เป็นเครื่องมือช่วยอธิบายเพิ่มเติมหรือยกตัวอย่างประกอบให้เห็นภาพรวมชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนในโรงเรียน
แห่งนี้ จึงเล็งเห็นว่า ควรจะต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขให้หมดไป ด้วยการใช้วิธีสอนแบบ ‘เอ็กซ์พลิซิทร่วมกับ
สื่อทำมือ’ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วย
พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะ
ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทร่วมกับสื่อทำมือ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิ
ซิทร่วมกับสื่อทำมือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 144 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธมงคลนิมิตร
จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการ
สอนแบบ “เอ็กซ์พลิซิทร่วมกับสื่อทำมือ” จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 12 คาบ
2. แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเติมคำ จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ จำนวน 10 ข้อ
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีการ
สอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ

ขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ผู้เรียนและศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551

ขั้นตอนที่ 2 นำคำยกที่ผ่านการสำรวจปัญหาในการเขียนสะกดคำตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้าน
การสอนภาษาไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 140 คำ มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟตามทฤษฎีของโรเซนไชน์และคณะ

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำทฤษฎีของโรเซนไชน์และคณะมาปรับปรุงสร้างเป็นกระบวนการใหม่ที่ประสม
ประสานกับการใช้สื่อทำมือเข้ามามีบทบาทสำคัญร่วมอยู่ในกระบวนการ ทั้ง 6 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ

ขั้นตอนการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

ที่ 6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 6 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง
เนื้อหาในด้านความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ โดยคำนวณค่า
ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549, น.73) ซึ่งพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของ
แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือของผู้เชี่ยวชาญโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 0.84

ขั้นตอนที่ 7 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้จัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างและหาคุณภาพของสื่อทำมือ

ขั้นตอนการสร้างสื่อทำมือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าสื่อทำมือที่มีรูปแบบสร้างสรรค์แปลกใหม่

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยศึกษาขั้นตอนการสร้างสื่อทำมือขึ้นนั้นอย่างละเอียด

ขั้นตอนที่ 3 สร้างสื่อทำมือด้วยตนเอง ซึ่งหลังจากสร้างเสร็จสิ้นแล้ว นำสื่อทำมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบ

ขั้นตอนการหาคุณภาพของสื่อทำมือ มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 4 นำสื่อทำมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของสื่อทำมือกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
ของสื่อทำมือโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.93

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขสื่อทำมือตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 6 นำสื่อทำมือไปใช้จัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำแบบปรนัยชนิดเติมคำ

ขั้นตอนการสร้าง

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ขั้นตอนที่ 2 นำคำยากที่ผ่านการสำรวจปัญหาในการเขียนสะกดคำตามทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 140 คำ มาจัดทำแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำยาก

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 สร้างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิดเติมคำ จำนวน 50 ข้อ

ขั้นตอนการหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำแบบปรนัยชนิดเติมคำ

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้ความเห็นตรงกันโดยภาพรวมมีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.83

ขั้นตอนที่ 7 นำแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเติมคำ จำนวน 50 ข้อไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตรตามที่ได้ศึกษาจาก ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543, น.47) พบว่า แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแบบปรนัยชนิดเติมคำมีค่าความยากง่าย (p) เฉลี่ยเท่ากับ 0.63 และ มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ที่ 0.37

ขั้นตอนที่ 8 นำผลที่ได้ (ค่า p กับ r) มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีการหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นหลัก จากสูตร KR-20 ของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน ซึ่งเมื่อคำนวณแล้ว ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

ขั้นตอนที่ 9 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ก่อนเรียน (Pretest) และ หลังเรียน (Posttest) เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิฟร่วมกับสื่อทำมือ

ขั้นตอนการสร้าง

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาทฤษฎีความพึงพอใจและวิธีสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดโครงสร้าง จุดประสงค์ เนื้อหา และข้อคำถาม ที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิฟร่วมกับสื่อทำมือ จำนวน 10 ข้อ โดยสอบถาม 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านทักษะ และ ด้านสื่อการสอน โดยแต่ละด้านจะมีจำนวนข้อแตกต่างกันไป

ขั้นตอนการหาคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิฟร่วมกับสื่อทำมือของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้ความเห็นตรงกัน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1

ขั้นตอนที่ 5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบ

แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดลองก่อนเรียน

ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเติมคำ จำนวน 40 ข้อ ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ถึงวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2564 (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน) ติดต่อกันเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ วันละ 2 คาบ (เวลา 13:30 น. – 14:35 น.) คาบละ 50 นาที รวมจำนวนทั้งหมด 12 คาบ

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ด้วยการใช้คำถามกระตุ้นความคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่

ขั้นตอนที่ 2 เสนอเนื้อหาใหม่ร่วมกับสื่อทำมือ ด้วยการอธิบายเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้น เน้นเฉพาะประเด็นเนื้อหาที่สำคัญ โดยใช้ใบความรู้และสื่อทำมือประกอบคำอธิบายเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมทั้งหมด 6 เรื่อง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟร่วมกับสื่อทำมือ

แผน ที่	เรื่อง	สื่อทำมือ	เวลา (คาบละ 50 นาที)
1	มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	สื่อสมุดภาพหกเหลี่ยม (Hexagon scrapbook) , สื่อสไลด์ จ๊ะเอ๋ (Peek a boo card)	2 คาบ
2	การผันวรรณยุกต์	สื่อกระดาษแผ่นพับวรรณยุกต์, สื่อ Pop up Slide, สื่อวงล้อ ไตรยางค์ชวนรู้, และ สื่อการ์ดสวิงวงกลม	2 คาบ
3	อักษรนำ/อักษรควบ	สื่อการ์ดเลื่อนสี่เท้าอักษรนำ, สื่อหีบการ์ดล้อคหัวใจอักษร ควบ	2 คาบ
4	คำที่ประวิสรรชนีย์/คำที่ไม่ประ วิสรรชนีย์	สื่อ Pop up Spring	2 คาบ
5	คำที่ใช้ บัน บรร รร	สื่อหนังสือเลื่อน (Waterfall Card)	2 คาบ
6	คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	สื่อกล่องการ์ด (Box Card)	2 คาบ
รวม		11 ชิ้น	12 คาบ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองปฏิบัติโดยมีครูคอยแนะนำ คือ ครูให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจด้วยตัวเอง จากใบความรู้ที่ครูแจกพร้อมกับให้นักเรียนได้ลองหยิบจับสัมผัสสื่อการสอนที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อศึกษาตัวอย่างคำศัพท์อีกครั้งด้วยตนเอง ภายในเวลาที่กำหนด จากนั้นครูผู้สอนจะให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น เพื่อเตรียมพร้อมที่จะตอบคำถาม โดยที่

นักเรียนคนใดตอบถูกต้องจะได้นั่งลง ส่วนคนใดตอบผิดก็จะถูกยืนเรียน ทำโทษ ภายในระยะเวลา 5 นาที หลังจากนั้นครูจะอธิบายเน้นย้ำในส่วนเนื้อเรื่องที่นักเรียนตอบผิดอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ครูให้นักเรียนที่ตอบคำถามผิดก่อนหน้านี้ยืนขึ้น อีกครั้ง แล้วถามคำถามใหม่อีกครั้งซ้ำ ๆ จนกว่านักเรียนจะตอบถูก โดยจะเน้นถามคำถามจากระดับง่ายไปยาก

ขั้นตอนที่ 5 ปฏิบัติอย่างอิสระด้วยการประดิษฐ์ชิ้นงาน ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนเขียนเนื้อหาสาระที่เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญถูกต้องควบคู่กับการประดิษฐ์ชิ้นงานสำหรับเขียนสะกดคำลงไปอย่างสร้างสรรค์เป็นผลงานที่แปลกใหม่ของตนเอง

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งประดิษฐ์กับวัตถุประสงค์ที่สร้างขึ้น

สิ่งประดิษฐ์/ชิ้นงานนักเรียน	วัตถุประสงค์ที่ประดิษฐ์
การ์ดของดอกไม้ (Flower envelope card)	เพื่อใช้เขียนสะกดคำยากเกี่ยวกับเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
ลูกอมดอกไม้กระดาษ	เพื่อใช้เขียนสะกดคำยากเกี่ยวกับเรื่องการผันวรรณยุกต์
การ์ดพับผ้าเช็ดปาก (Napkin Fold Card)	เพื่อใช้เขียนสะกดคำยากเกี่ยวกับเรื่องอักษรนำ/อักษรควบ
หนังสือเลื่อนหัวใจสีรุ้ง (Rainbow Heart Waterfall Card)	เพื่อใช้เขียนสะกดคำยากเกี่ยวกับเรื่องคำประวิสรรชนีย์ / คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์
การ์ดเลื่อนสามชั้น (Triple Tier Slider Card)	เพื่อใช้เขียนสะกดคำยากเกี่ยวกับเรื่องคำที่ใช้ บัน บรร รร
กล่องดึงภาพถ่ายออกมา (Pull out photo box)	เพื่อใช้เขียนสะกดคำยากเกี่ยวกับเรื่องคำทับศัพท์ ภาษาอังกฤษ
รวมทั้งหมด 6 ชิ้น	

ขั้นตอนที่ 6 สรุปบทวน ด้วยการสุ่มถามนักเรียนรายบุคคลก่อนเลิกชั้นเรียน

ทดสอบหลังเรียน

1. ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเติมคำ จำนวน 40 ข้อ (ชุดเดิม)
2. นำแบบทดสอบฉบับนี้มาตรวจให้คะแนน
3. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผล

ก่อนเรียนและหลังเรียนว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่

ศึกษาความพึงพอใจ

1. หลังจากทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาสอบถามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. นำคะแนนที่ได้จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟร่วมกับสื่อทำมือ พบว่า ทักษะในการเขียนสะกดคำ

ยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ

ทักษะการเขียนสะกดคำยาก	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		นัยสำคัญทางสถิติ	
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
1. มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	6 ข้อ	6 คะแนน	0.56	1.07	4.59	1.15	22.56	0.00
2. การผันวรรณยุกต์	8 ข้อ	0 คะแนน	1.32	2.09	4.94	2.15		
	(คำซ้ำ)							
3. อักษรนำ/อักษรควบ	15 ข้อ	15 คะแนน	2.56	3.72	10.24	3.22		
4. คำที่ประวิสรรชนีย์ / คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์	8 ข้อ	8 คะแนน	1.03	1.58	5.38	1.34		
5. คำที่ใช้บัน บรร รร	2 ข้อ	2 คะแนน	0.76	0.78	1.59	0.50		
6. คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	9 ข้อ	9 คะแนน	0.00	0.00	2.59	1.92		
รวม	40 ข้อ	40 คะแนน	4.91	6.45	24.38	6.15		

จากตารางที่ 3 พบว่า ก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อการสอนที่ทำด้วยมือ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.45 หลังเรียนใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อการสอนที่ทำด้วยมือ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 24.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.15

จากการทดสอบใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อการสอนที่ทำด้วยมือ ด้วย t-test พบว่า ทักษะการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อการสอนที่ทำด้วยมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 22.56$ sig = 0.00)

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมือ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิฟร่วมกับสื่อทำมืออยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟร่วมกับสื่อทำมือ

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหา				
1.	เนื้อหาถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์	4.56	0.50	มากที่สุด
2.	เรียบเรียงเนื้อหาได้เข้าใจง่าย ช่วยให้จดจำได้นาน	4.24	0.43	มาก
3.	เนื้อหาสาระ เป็นประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันและวิชาอื่น ๆ ได้	4.59	0.65	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
4.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.71	0.52	มากที่สุด
5.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ตัดสินใจโดยใช้เหตุผล กล้าคิด กล้าแสดงออก	4.56	0.56	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
6.	ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.38	0.65	มาก
ด้านทักษะ				
7.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว และรวดเร็ว	4.74	0.44	มากที่สุด
8.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการ เขียนสะกดคำ	4.50	0.56	มาก
ด้านสื่อการสอน				
9.	สื่อประกอบการสอนมีสีสันสดใส น่าสนใจ แปลกใหม่	4.62	0.55	มากที่สุด
10.	สื่อประกอบการสอนมีความหลากหลาย	4.62	0.65	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.55	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟร่วมกับสื่อทำมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟร่วมกับสื่อการสอนที่ทำด้วยมือ 3 ลำดับแรก คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และรวดเร็วอยู่ในระดับระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 และสื่อประกอบการสอนมีสีสันสดใส น่าสนใจ แปลกใหม่และสื่อประกอบการสอนมีความหลากหลายอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 และ 0.65 ตามลำดับ

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิตร่วมกับสื่อทำมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิตร่วมกับสื่อทำมือในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิตร่วมกับสื่อทำมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก

1.1. ผู้วิจัยปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากรูปแบบเดิมที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเปลี่ยนมาเป็นวิธีการสอนรูปแบบใหม่ ที่ผู้เรียนได้มีบทบาทหรือส่วนร่วมต่อการเรียนมากขึ้น ซึ่งหนึ่งในวิธีการสอนรูปแบบใหม่ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้สอน คือ วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำได้ดี คือมีความรู้และเข้าใจต่อทักษะเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา, การผันวรรณยุกต์, อักษรนำ/อักษรควบ, คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์, คำที่ใช้บัน บรร รร และคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้ทักษะการเขียนสะกดคำภายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทพัฒนามาจากแนวคิดของ Rosenshine (1986, น.1 อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2550, น.156) ได้กล่าวถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบ (Explicit Teaching Model) ซึ่งมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การทบทวนประจำวันและตรวจสอบการบ้าน ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอสาระความรู้ ขั้นตอนที่ 3 แนะนำการฝึกปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไขให้ถูกต้องและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ขั้นตอนที่ 5 การฝึกอย่างอิสระ และขั้นตอนที่ 6 การทบทวนรายสัปดาห์และรายเดือน

1.2. ผู้วิจัยผลิตสื่อทำมือ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 11 ชิ้น คือ 1. สื่อสมุดภาพหกเหลี่ยม 2. สื่อสไลด์จ๊ะเอ๋ 3. สื่อวงล้อไตรยางศ์ขวนรู้ 4. สื่อการ์ดสวิงวงกลม 5. สื่อกระเปาะผนังผันวรรณยุกต์ 6. สื่อ Pop up Slide 7. สื่อการ์ดเลื่อนสี่เท่า 8. สื่อหีบการ์ดล้อคหัวใจ 9. สื่อ Pop up Spring 10. สื่อหนังสือเลื่อน 11. สื่อกล่องการ์ด ซึ่งเมื่อนำสื่อทำมือแต่ละชิ้นมาใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท พบว่า นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียนสะกดคำที่คงทนยาวนาน เนื่องจากนักเรียนได้ใช้สื่อทำมือด้วยตนเองผ่านการเห็นภาพหยิบจับสัมผัสสื่อแต่ละชิ้น ซึ่งจัดเป็นการเน้นย้ำทบทวนคำศัพท์ และความหลากหลาย แปรกใหม่ มีสีสันสดใสของสื่อทำมือแต่ละชิ้นจะสามารถกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนจดจ่ออยู่กับเนื้อหาที่เรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และกล้าที่จะซักถามมากยิ่งขึ้น จนพัฒนากลายเป็นความประทับใจต่อสื่อทำมือ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความจำที่คงทนยาวนาน นอกจากนี้สื่อทำมือยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะเนื้อหาที่ใช้ประกอบภายในสื่อทำมือจะเป็นการสรุปความคิดรวบยอดเอาไว้สำหรับให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจด้วยตนเองง่ายขึ้น จึงส่งผลต่อเนื้อหานักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน กล้าเปิดใจที่จะยอมรับเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ รมนิตรา วงศ์ปภรณ์, ศศิธร อินตุน และ ยุพิน อินทะยะ (2559, น.13) กล่าวว่า การใช้สื่อสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ความสนใจของนักเรียน โดยหากเลือกใช้สื่อสภาพจริงที่คุ้นเคยพบเห็นในชีวิตประจำวันมาเป็นตัวอย่างในการ

เขียนจะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุดซึ่งเมื่อนักเรียนคุ้นเคยย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเขียน เมื่อรักในการเขียนพัฒนาการในการเขียนจึงค่อย ๆ ดีขึ้นตามลำดับ

1.3. ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวความคิดของโรเซ็นชายนและสตีเวนส์ (Barak Rosenshine and Robert Stevens) ที่เป็นผู้บุกเบิกพัฒนารูปแบบวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “การจัดการเรียนการสอนแบบชัดเจน” ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเยออ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี (2555, น.75) ได้กล่าวว่า จัดเป็นทฤษฎีการผสมผสานระหว่างพฤติกรรมนิยมกับพุทธินิยมที่มีหลักการจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงสภาพการเรียนการสอน (สภาวะภายนอกตัวผู้เรียน) ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภายใน (กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง) จึงเป็นการนำความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจากง่ายไปยาก เน้นการเรียนรู้ต่อเนื่องเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับการเสริมแรง อีกทั้งยังเชื่อมโยงตอบรับกับทฤษฎีแนวคิดของจอยส์และวีล (1996, อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2555, น.256) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทางตรงถือเป็นการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ข้อมูล ความรู้ ข้อเท็จจริง หรือวิถีกระบวนการต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทรวมกับสื่อทำมือในระดับพึงพอใจมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เนื่องจาก

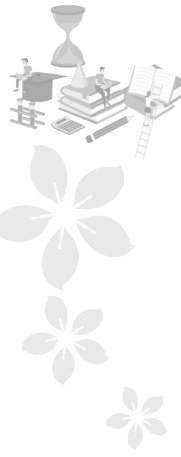
ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทควบคู่ไปกับสื่อทำมือจึงถือเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานและเกิดการเรียนรู้จากสื่อทำมือ จึงถือเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างประจักษ์แจ้งด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้นี้มีความหมายและคงทน อีกทั้งยังเป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยแรงมากขณะสอนและผู้เรียนชอบ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ โยธิน ศิริเอ๋ย (2559, น.4) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม เป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้งด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับการได้รับการตอบสนอง เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อีกทั้งสอดคล้องกับแนวความคิดทฤษฎีเครื่องล่อหรือการใช้สิ่งล่อใจของเพราพรธน เปลิยนฎ (2552, น.240) กล่าวว่า การใช้สิ่งล่อใจ มีบทบาทอย่างยิ่งในการกระตุ้นให้มนุษย์เกิดแรงจูงใจกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับการใช้แรงขับในการจัดการเรียนการสอน เพราะได้ผลดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจจัดเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมที่แสดง ความรู้สึกส่วนตัวทั้งทางด้านบวกและด้านลบ โดยที่ความพึงพอใจถูกจัดเป็นความรู้สึกที่ดีที่ชอบที่พอใจ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ โดยสิ่งนั้นสามารถสนองความต้องการ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่แต่ละบุคคลต่างมีความต้องการที่หลากหลายแตกต่างกันไป ซึ่งหากได้รับการตอบสนองตามความต้องการก็จะเกิดความพึงพอใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอ็กซ์พลลิซิทอย่างละเอียดก่อนนำไปใช้ปฏิบัติจริง
2. ควรศึกษาสื่อทำมือรูปแบบสร้างสรรค์แปลกใหม่อย่างสม่ำเสมอ เช่น นำวัสดุเหลือใช้มาประยุกต์เป็นสื่อทำมือรูปแบบใหม่ หรือ นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาบูรณาการร่วมกับสื่อทำมือ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่บูรณาการร่วมกับอย่างอื่น เช่น บูรณาการร่วมกับสื่อแอนิเมชันด้วยโปรแกรมต่าง ๆ, บูรณาการร่วมกับเกมต่าง ๆ, บูรณาการร่วมกับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ ฯลฯ
2. ควรศึกษารูปแบบการสอนที่แปลกใหม่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน แล้วนำมาบูรณาการประยุกต์ใช้ร่วมกับสื่อทำมือและสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตรกรมวิชาการ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- ชนานุต อุ่นมะดี. (2550). ผลการใช้เทคนิคระดมสมองและผังความคิดที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2537). อ่านเขียนคำไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- เพราพรรณ เปลียนภู. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- โยธิน ศิริเอ้อย. (2559). ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2564, จาก <http://www.thoengwit.ac.th/projectkru/projdoc/55.pdf/>
- รมินตรา วรงค์ปกรณ์, ศศิธร อินตุน และ ยุพิน อินทะยะ. (2559). การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารบัณฑิตวิจัย, 7(1), 13.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2550). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2542). การเขียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.